

VIITORUL ROL

CORNELIA GHEORGHIU

Citeva dintre teatrele noastre din țară — cele care se definesc printr-o tradiție artistică și printr-o atmosferă creatoare aparte: Naționalele din Iași și din Cluj-Napoca, colectivele din Tg. Mureș, din Piatra-Neamț, din Brăila — au reușit un lucru rar, pentru care pot fi invidiate și de anumite teatre bucu-reștene: și anume, faptul de a fi „fixat” în structura de echipă cițiva actori excepționali, a căror strălucire, asemenea pietrelor prețioase în montura unei bijuterii, ajunge să se identifice cu personalitatea instituției, s-o reprezinte.

Cornelia Gheorghiu e un astfel de cap de afiș al Naționalului ieșean, unde joacă de 15 ani, din momentul absolvirii I.A.T.C. De la debut și pînă azi, ea a interpretat aproape 40 de roluri — variate, dificile, de la unul la celălalt, mereu în ureș, Cornelia Gheorghiu s-a integrat cunoscutei tradiții interpretative ieșene, urmîndu-și, totodată, discret, dar ferm, linia propriei personalități. Conștiința și conștiinciozitatea profesională au îndemnat-o să se modeleze după cerințele repertoriale ale teatrului; înlăuntrul acestora, însă, Cornelia Gheorghiu a izbutit să-și descopere un drum original, pe care l-a urmat consecvent, chiar și în etapele sale aride. Cu

un curaj artistic demn de admirație, această actriță tinăără, plăcută, grațioasă, n-a dat niciodată înapoi în fața rolurilor așa-zis dure, antipatice, în fața acelor personaje care nu îngăduie interpretului șansa farmecului, a simpatiei, dar ale căror semnificații merită să fie explorate. „Roluri dragi? Abigail (Vrăjitoarele din Salem de A. Miller); Gwendolyn (Ce înseamnă să fii Onest de Oscar Wilde); Viola (A 12-a noapte de Shakespeare); Mașa (Pescărușul de Cehov); Kattrin (Mutter Courage), Ioana Dark (Sfînta Ioana a Abatoarelor) și Virginia (Galileo Galilei de Brecht); Dona Rosita din piesa cu același titlu de F. G. Lorca. Fiecare rol mi-a fost drag, la rîndul lui, fiecare mi-a marcat, într-un fel, cariera... A cita oară să recunosc ce a însemnat pentru mine Brecht, și cît aș dori să mai însemne...”.

Partiturile citate conturează profilul artistic al Corneliei Gheorghiu, înclinarea ei spre un joc al distanțării lucide, spre o distincție a interpretării precise, epurate de balastul gestului mărunț, al intonației melodramatice...

Pregătindu-se pentru începutul viitoarei stagiuni teatrale, un grup de actori ai Teatrului Național din Iași repetă opera scriitorului polonez Slavomir Mrozek, *Tango* (cunoscută publicului nostru din spectacolul de la Teatrul Mic). Cornelia Gheorghiu va interpreta rolul adolescentei Ala.

„Această distribuire m-a luat prin surprindere: n-am «visat-o» pe Ala — cum se spune — poate și pentru că rolul mi se pare foarte îndepărtat de mine și de ceea ce am realizat pînă acum. Dar am mai fost pusă în fața unor roluri la care nu m-aș fi așteptat, așa că, probabil, asemenea situații sînt stimulentele mele secrete... Simt că mă aflu în fața unui drum lung, întortocheat, presărat cu chinuri și cu bucurii: îmblînzirea Alei, modelarea ei... Trebuie să o caut, să o descopăr, să-i umplu golurile lăuntrice; trebuie să îmblînzesc chipul răvășit al unei adolescente fără țel; trebuie să o găsec în acea dezordine și decădere familială în care trăiește, în acea viață anarhică, lipsită de formă, de ritualuri, de credință... Abulia ei provine din aerul pe care îl respiră în acea lume încredă, depravată, în descompunere spirituală, lume atît de savant radiografiată de Mrozek. Dacă aș putea spune mai multe, dacă aș reuși să fac o expunere teoretică a rolului, ar însemna că mă aflu într-o stare de liniște, de siguranță și de echilibru artistic; ceea ce ar fi, deocamdată, neadevărat... și poate că ar periclita existența scenică a personajului. Prefer să vă prezint colegii de distribuție: Liana Mărgineanu, Marcel Finchelescu, Teofil Vălcu, Emil Coșeru, Sergiu Tudose. Și să consemnez bucuria tuturor că rolul Bunicii va fi interpretat de Anny Brasky, artistă emerită. Iubim cu toții piesa, ne simțim un bun colectiv de lucru și sperăm să pătrundem în această lume a lui Mrozek, să ne instalăm și s-o stăpînim, împreună cu regizorul Cristian Hadji-Culea și cu scenograful Dan Jițianu.”